

LV YANBIN • TIAN HE

**TRANSPARENȚA
ADMINISTRAȚIEI
GUVERNAMENTALE
ÎN CHINA**

(2009-2016)

TRADUCERE:

Raluca-Miruna Niță

CREATOR
BRAȘOV, 2021

This edition is an authorized translation from the Chinese language edition
Published by arrangement with Social Sciences Academic Press

B&R Book Program

All rights reserved

Authors: Lv Yanbin, Tian He

EDITOR:

Manager Iuliana Răducan
Referent Elena Dițu

TRADUCERE:

Raluca-Miruna Niță

DESIGN • LAYOUT:

Irinel Merlușcă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

YANBIN, LV

Transparența administrației guvernamentale în China (2009-2016) /

Lv Yanbin, Tian He - Brașov :

Creator, 2021

ISBN 978-606-029-480-1

I. Tian He

© **EDITURA CREATOR**, 2021

PENTRU PREZENTA EDIȚIE

Str. Zaharia Stancu, no 21A, Brașov, România

E-mail: editura@libris.ro

Tel.: 0720 539533

Str. Mureșenilor no. 14, Brașov, România

Tel.: 0268 477 799

E-mail: office@libris.ro

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

Editura **CREATOR** face parte din grupul de firme **Libris**

CUPRINS

INTRODUCERE DESCHIDEREA – O NOUĂ METODĂ DE GUVERNARE	9
I. Transformarea mecanismului de operare al puterii guvernamentale prin deschidere	10
II. Sporirea credibilității guvernului prin intermediul deschiderii	15
III. Protejarea justiției sociale prin deschidere.....	17
IV. Reglementarea funcționării puterii guvernamentale prin deschidere.....	18
V. Facilitarea prin deschidere a înființării unei administrații orientate spre servicii.....	20
VI. Menținerea stabilității sociale cu ajutorul deschiderii	22
VII. Înlocuirea tiparului convențional de supraveghere cu ajutorul deschiderii.....	24
CAPITOLUL 1 PREZENTARE GENERALĂ A EVALUĂRII	
INDICELUI DE TRANSPARENTĂ A GUVERNULUI CHINEI	27
I. Obiectivele evaluării	28
II. Principiile evaluării.....	28
III. Instituțiile evaluate.....	30
IV. Indicatorii de evaluare.....	32
V. Metodele de evaluare.....	38
CAPITOLUL 2 EVALUAREA TRANSPARENTEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2009.....	40
I. Prezentare generală a activității de transmitere a informațiilor guvernamentale în 2009	40
II. Funcționarea site-urilor administrației locale	43
III. Registrul pentru publicarea informațiilor guvernamentale	45
IV. Directivele privind publicarea informațiilor guvernamentale	48
V. Publicarea pe bază de cerere.....	55
VI. Raportul anual privind publicarea informațiilor.....	59
VII. Informații privind demolarea locuințelor	63
VIII. Recomandări	65
CAPITOLUL 3 EVALUAREA TRANSPARENTEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2010.....	69
I. Prezentare generală a activității de transmitere a informațiilor guvernamentale în 2010	69
II. Registrul pentru publicarea informațiilor guvernamentale	74
III. Directive privind comunicarea informațiilor guvernamentale	78
IV. Transmiterea pe bază de cerere	81
V. Raportul anual privind transmiterea informațiilor guvernamentale.....	87
VI. Comunicarea informațiilor în domenii specifice de gestiune	89
VII. Recomandări	95
CAPITOLUL 4 EVALUAREA TRANSPARENTEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2011	98
I. Prezentare generală a activității de transmitere a informațiilor guvernamentale în 2011	98
II. Registrul pentru transmiterea informațiilor guvernamentale	102
III. Normele privind publicarea informațiilor guvernamentale.....	106
IV. Publicarea informațiilor la cerere.....	108
V. Raportul anual privind transmiterea informațiilor guvernamentale.....	114
VI. Documente normative	117
VII. Informații privind protecția mediului	120
VIII. Informații privind siguranța alimentelor.....	123
IX. Informații privind aprobarea administrativă.....	127
X. Recomandări	130

Respect pentru mediul înconjurător	
CAPITOLUL 5 EVALUAREA TRANSPARENȚEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2012	133
I. Prezentare generală a activității de transmitere a informațiilor guvernamentale în 2010	133
II. Registrul privind transmiterea informațiilor guvernamentale	136
III. Monitoarele oficiale	142
IV. Informații privind activitatea	143
V. Documente normative	147
VI. Informații privind protecția mediului	151
VII. Informații privind siguranța alimentelor	155
VIII. Informații privind aprobarea administrativă	159
IX. Publicarea informațiilor la cerere	163
X. Raportul anual privind publicarea informațiilor guvernamentale	168
XI. Recomandări	175
CAPITOLUL 6 EVALUAREA TRANSPARENȚEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2013	177
I. Puncte forte	177
II. Probleme	181
III. Recomandări	189
CAPITOLUL 7 EVALUAREA TRANSPARENȚEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2014	191
I. Prezentare generală a activității de transmitere a informațiilor guvernamentale în 2014	191
II. Registrul pentru publicarea informațiilor guvernamentale	196
III. Informații privind activitatea	200
IV. Documente normative	202
V. Informații privind protecția mediului	207
VI. Informații privind aprobarea administrativă	211
VII. Publicarea informațiilor la cerere	214
VIII. Raportul anual privind publicarea informațiilor guvernamentale	218
IX. Recomandări	220
CAPITOLUL 8 EVALUAREA TRANSPARENȚEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2015	223
I. Prezentare generală a activității de comunicare a informațiilor guvernamentale în 2015	223
II. Secțiuni de publicare informațiilor pe site-urile oficiale ale guvernului	226
III. Documente normative	227
IV. Informații financiare	229
V. Informații privind protecția mediului	231
VI. Informații privind aprobarea administrativă	233
VII. Publicarea la cerere a informațiilor	236
VIII. Raportul anual privind transmiterea informațiilor guvernamentale	241
IX. Sugestii pe baza evaluării din 2015	243
CAPITOLUL 9 EVALUAREA TRANSPARENȚEI ADMINISTRAȚIEI CHINEZE – 2016	246
I. Prezentare generală a activității de comunicare a informațiilor guvernamentale în 2016	246
II. Platforme de comunicare a informațiilor guvernamentale	251
III. Documente normative	254
IV. Informații privind aprobarea administrativă	259
V. Informații privind sancțiunile administrative	263
VI. Informații privind protecția mediului	265
VII. Publicarea informațiilor privind reconstruirea mahalalelor	268
VIII. Informații privind asistența socială	270
IX. Informații privind educația	272
X. Raportul anual privind publicarea informațiilor guvernamentale	275
XI. Publicarea informațiilor la cerere	278
XII. Recomandări	282
CAPITOLUL 10 CONCLUZII	284

INTRODUCERE

DESCHIDERA - O NOUĂ METODĂ DE GUVERNARE

Deschiderea și transparența sunt pietrele de temelie ale statului de drept. Legea privind libertatea presei din 1766, adoptată la data de 2 decembrie 1766 de Riksdag (parlamentul suedez), sub numele de „Ordonanța Grațioasă a Majestății Sale referitoare la libertatea de scriere și a presei”, este considerată prima lege din lume care susține libertatea informației. A abolit cenzura majorității publicațiilor și a acordat cetățenilor acces la tipărirea și răspândirea documentelor oficiale. Legea privind libertatea informației, adoptată de Statele Unite în 1966, prevedea că orice persoană are dreptul de a solicita accesul la înregistrările agențiilor federale sau la informațiile în care nu au nicio miză reală. Din anii 1990, legislația la nivel global privind transmiterea informațiilor, a început să capete o tendință de accelerare, pe măsură ce guvernele au încercat să promoveze deschiderea și transparența. Apariția legislației privind libertatea informației a fost un răspuns la dreptul cetățenilor de a cunoaște sau de a accesa informațiile deținute de instituțiile publice. Cu alte cuvinte, în calitate de stăpâni ai statului, cetățenii au dreptul de a cunoaște și de a răspândi informații oficiale care nu implică niciun secret de stat. Acest lucru a fost consacrat ca un drept fundamental al omului în legile privind libertatea informației, în țări precum Australia și Coreea de Sud, dar și în unele convenții internaționale legate de drepturile omului, cum ar fi Declarația Universală a Drepturilor Omului,

Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Convenția privind dreptul internațional de rectificare¹. Protejarea dreptului cetățenilor de a ști este, fără îndoială, atât punctul de plecare logic, cât și obiectivul final al instituirii unui sistem de transmitere a informațiilor guvernamentale, care să nu fie foarte controversat, fie în legislație, fie în studiile teoretice. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că, deschiderea și transparența guvernului se extind pe măsură ce societatea progresează și nu se mai limitează doar la garantarea accesului publicului la informații.

I. TRANSFORMAREA MECANISMULUI DE OPERARE AL PUTERII GUVERNAMENTALE PRIN DESCHIDERE

Modul de operare a puterii guvernamentale a evoluat de la control la conducere și apoi la guvernare. „Controlul” este un produs secundar al societății agricole. Într-o societate agricolă, gospodăria agricolă este unitatea de bază de producție, iar resursele naturale, precum pământurile, joacă un rol fundamental în dezvoltarea socioeconomică. Lipsa mobilității sociale formează o comunitate relativ închisă, unde „deși lătratul câinilor și cântatul cocoșilor se aud în cartier, oamenii sunt complet izolați unul de celălalt întreaga viață.” Practic, oamenii sunt autosuficienți, având doar câteva tranzacții care să satisfacă cerințele de producție și cerințele vieții. Puterea imperialistă este un instrument puternic de control, iar abordarea paternalistă unidirecțională adoptată de către stat nu oferă cetățenilor nicio altă alternativă, decât să se supună. Societatea este controlată prin

---

1. Articolul 19 din *Declarația universală a drepturilor omului* prevede că „Orice persoană are dreptul la libertatea de opinie și de exprimare; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, și de a căuta, primi și transmite informații și idei prin orice mijloace de comunicare și indiferent de frontiere.” Textul complet este furnizat în World Documents of Human Rights, Sichuan Renmin Press, 1990, p. 960-964. Alineatul 2 al articolului 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice prevede că „Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, acest drept include libertatea de a căuta, primi și transmite informații și idei de felul...” ibid. p. 972-985. Preambulul Convenției privind dreptul internațional de rectificare prevede că „Dorind să pună în aplicare dreptul popoarelor de a fi informate pe deplin și în siguranță.”

ordine, comenzi și constrângeri – atunci când statul dă publicului ordin și îl forțează să se supună, își poate atinge scopul de a menține ordinea socială și stabilitatea. În condițiile asimetriei informaționale și a condițiilor de monopol bazate pe cunoaștere, publicul este plin de respect față de guvern și de puterea acestuia, deoarece îi lipsește capacitatea de a emite propriile judecăți.

„Conducerea” este o cerință necesară a societății industriale. O societate industrială, dominată de producția industrială și în care capitalul joacă un rol unic, se caracterizează prin știință și tehnologie extrem de avansate, eficiență totală a producției și o diviziune clară a muncii. Legea producției industriale ajunge, de asemenea, la viața politică socială, modurile de producție și de viață simplificate impun cetățenilor o diviziune severă a muncii. A fi disciplinat, ascultător și supus conducerii și organizării sunt cerințele de bază ale statului pentru membrii societății. Într-o societate industrială, deși autoritatea guvernului este contestată într-o oarecare măsură, dat fiind că membrii sociali încep să dobândească mai multe cunoștințe, participarea lor și influența pe care o au asupra luării deciziilor naționale rămân destul de limitate. Oamenii de rând sunt doar „piese” sau „piulițe” care țin societatea unită și care îi mențin buna funcționare. În ciuda faptului că ei pot cere sporirea bunăstării lor, ca de exemplu, un tratament mai bun, condiții de muncă mai bune, egalitatea salarială și de gen, oamenii obișnuiți nu pot participa cu ușurință la guvernarea statului, darămite să contribuie la modul în care funcționează guvernul și se dezvoltă statul.

Cu toate acestea, „guvernarea” este o cerință esențială a societății postindustriale. Cunoscută și sub numele de societate informațională, societatea postindustrială este reprezentată de colectarea, transmiterea și folosirea informațiilor, iar munca majorității lucrătorilor s-a schimbat de la fabricarea produselor la dezvoltarea și folosirea informațiilor. În societatea postindustrială, informația ia locul capitalului ca resursă principală, iar transmiterea de informații și cunoștințe servește drept forță majoră, care conduce societatea înspre înainte, punând astfel capăt monopolului informațional. Prin urmare, atitudinea supusă a cetățenilor este schimbată semnificativ, iar ei doresc și sunt capabili să participe și să influențeze procesul decizional național, fără a lăsa loc modului de funcționare învechit unidirecțional al puterii guvernamentale. În prezent, China se află în stadiul

în care societățile agricole, industriale și postindustriale coexistă datorită teritoriului vast și a diverselor etape de dezvoltare în diferite zone. De aceea, misiunea guvernului în China este relativ complicată.

Aceste trei moduri au caracteristici diferite. Cel care pune accent pe „control” este înrădăcinat în ierarhia societății, având ca scop final, menținerea ordinii sociale ierarhice; cel care pune accent pe „conducere” permite guvernului să acționeze ca organ de conducere, iar indivizii și societățile civile ca obiecte, scopul final fiind eficiența. Ambele modele menționate mai sus sunt susținute de constrângerea statului, prin delimitarea clară a clasei conducătoare (conducători și instituții de conducere) de a clasei conduse (indivizi și societăți civile), subliniind unidirecționalitatea puterii guvernamentale. Pe de altă parte, deși modelul care pune accent pe „guvernare” consideră că menținerea ordinii sociale, urmărirea eficienței dezvoltării sociale și protejarea echității sociale și a justiției sunt obiective importante, guvernul care funcționează astfel trebuie să soluționeze mai bine propriile eșecuri, dar și pe cele ale pieței. În loc să ignore pur și simplu punctele de vedere ale indivizilor și societăților civile sau să scoată în evidență unidirecționalitatea puterii statului, guvernul trebuie să se axeze mai mult pe diversele nevoi și aspirații ale indivizilor și societăților civile și mai degrabă să coopereze cu ele, decât să emită unilateral un ordin către public și să îl forțeze să se supună.

Guvernarea cuprinde activități și procese care mențin ordinea socială prin intermediul instituțiilor – ea folosește puterea în diferite instituții pentru a ghida, controla, coordona și reglementa activitățile cetățenilor cu scopul de a maximiza interesele publice și de a le satisface cererea. Cea mai mare diferență dintre guvernare și celelalte două modele (control și conducere) nu este negarea rolului autorității și puterii și nici renunțarea la menținerea ordinii sociale normale, ci ele se diferențiază mai degrabă când vine vorba de concepte și procese. Guvernarea întruchipează negocierea și cooperarea, unde nici guvernul, nici puterea de stat nu sunt singurele autorități. În loc să depindă exclusiv de funcționarea de sus în jos a puterii de stat, guvernarea se bazează mai mult pe interacțiunea, cooperarea și consultarea guvernului atât cu societatea publică, cât și cu cea civilă². „Guvernarea” înseamnă că

2. Yu Keping, *Governance and Good Governance: A New Framework for Political Analysis*, Social Science Academic Press, 2009, p. 5-6.

„modul în care înțelegem controlul s-a schimbat, deoarece avem un nou proces, condiții diferite și noi mijloace de a conduce societatea”³.

Accesul publicului la mijloace eficiente și potrivite de transmitere a informațiilor, apărute odată cu societatea postindustrială, accelerează răspândirea și popularizarea cunoașterii. Așadar, informațiile nu mai sunt monopolizate și controlate de către guvern așa cum erau odată. Acest flux masiv de informații oferă publicului o autonomie constantă sporită. Prin înțelegerea informațiilor necesare, oamenii au acces la cunoaștere și tind să emită propriile judecăți cu privire la înțelegerea și modelarea lumii, în loc să urmeze orbește învățăturile altora. Accesul la cea de-a patra și cea de-a cincea mass-medie a schimbat și mai mult natura unidirecțională a transmiterii informațiilor și a eliminat monopolul informațional deținut de guvern și mass-media tradițională, astfel încât oamenilor le este mai ușor să își exprime opiniile și să interacționeze unii cu alții. În acest mod, societatea se deschide. Ignorarea unui punct de vedere, a unei plângeri sau a unei cereri din partea guvernului, nu doar că va declanșa nemulțumirea administrațiilor aferente, dar poate fi, de asemenea, exagerată de către presă, atrăgând asupra sa îndoieli, reproșuri sau chiar neîncredere din partea societății. E posibil ca deciziile, pe care guvernul le-a luat fără a ține seama de opiniile și sugestiile publice să nu fie susținute, adică guvernului îi va fi greu să le pună în aplicare eficient sau să atragă de partea sa susținerea publică. Aici este vorba despre deciziile majore luate fără o consultare adecvată cu publicul și fără recunoașterea acestuia. Chiar dacă guvernul impune astfel de decizii susținute de forța de constrângere a statului, ele pot fi disputate, contestate, sau chiar contrazise de către public. Astfel are loc o dispută între guvern și popor, care pune în pericol autoritatea și legitimitatea guvernului. „Accesibilitatea informațiilor joacă un rol vital în dezvoltarea „noii legi administrative”... În multe cazuri, instituțiilor administrative le este imposibil să nu publice informații și să nu permită publicului să participe la guvernarea statului. De asemenea, accesibilitatea informației oferă condiții realiste pentru înființarea unui guvern transparent.”⁴ În ciuda faptului că au contribuit mulți factori la

3. Yu Keping, *Governance and Good Governance: A New Framework for Political Analysis*, Social Science Academic Press, 2009, p. 31.
4. Jiang Ming'an, *Grasping the Trend of Social Transformation and Strengthening the Study on the New Administrative Procedure Law of the People's Republic of China*, the *Administrative Law Review* VOL. 11, Law Press, 2008, p. 11.

tranziția guvernului de la ordine unidirecționale și obediență la negociere și cooperare bidirecțională, incluzând progresul democrației și a statului de drept, accesibilitatea vastă a informațiilor a asigurat, fără îndoială, atât o bază materială indispensabilă, cât și o condiție obiectivă.

Pe măsură ce rolul fundamental al informației în dezvoltarea socioeconomică devine din ce în ce mai evident, cererile publice de a avea acces complet la informații sunt în creștere. Prin urmare, guvernul trebuie să facă publice în mod proactiv informațiile pe care le deține și să își îmbunătățească continuu transparența. Pe măsură ce transparența guvernului este îmbunătățită, aceasta va pune piedici, într-o oarecare măsură, guvernului și va impune cerințe mai înalte în materie de guvernare. În primul rând, transmiterea rapidă a informațiilor forțează guvernul să ofere societății în continuă schimbare, răspunsuri informate și în timp util. Aceste răspunsuri includ comunicarea cu exactitate, promptă, cuprinzătoare și eficientă cu publicul și transmiterea de informații. Orice întârziere sau evitare ar putea avea consecințe grave pentru guvernare, în ceea ce privește pierderea credibilității guvernului și a momentului prielnic pentru soluționarea situațiilor. De asemenea, deschiderea și transparența informațiilor pun la încercare modul tradițional de funcționare a guvernului. Având acces mai mare la informații, cetățenii devin din ce în ce mai capabili și mai dispuși să participe la procesul decizional, în loc doar să respecte normele din partea guvernului așa cum o făceau înainte. Prin urmare, modul tradițional de conducere socială caracterizat de ordine, constrângere și supunere unidirecțională răspunde cu greu nevoilor guvernării. În cele din urmă, deschiderea și transparența informațiilor pun guvernul sub supravegherea publică. Guvernul trebuie să acționeze cu prudență, să-și reglementeze și să-și limiteze propria activitate, deoarece orice greșală sau nereglă poate fi atacată de către public și îi pot pune în pericol legitimitatea.

II. SPORIREA CREDIBILITĂȚII GUVERNULUI PRIN INTERMEDIUL DEȘCHIDERII

Deoarece nivelul de cunoștințe ale publicului în societatea modernă a crescut substanțial, guvernul trebuie să depună și mai multe eforturi și să se străduiască și mai mult pentru a-și menține credibilitatea, decât a făcut-o în societatea tradițională. Sporirea deschiderii informațiilor și folosirea lor complet și eficient au devenit mijloace indispensabile, prin care guvernul își sporește autoritatea și credibilitatea. Pentru a-și menține credibilitatea, pe lângă respectarea promisiunilor, hotărârea în acțiuni și evitarea politicilor contradictorii, guvernul trebuie să asigure deschiderea și transparența activităților sale și comunicarea fluidă cu publicul. „În trecut, un ofițer de poliție putea gestiona o sută de cetățeni, însă acum o sută de polițiști nu pot gestiona un singur cetățean.” a comunicat un oficial guvernamental. Acest lucru reflectă faptul că autoritatea guvernamentală este puternic pusă la încercare. De fapt, pe măsură ce democrația și statul de drept de dezvoltă, misticismul și politicile autoritare nu mai pot aduce guvernului credibilitate. În schimb, pot declanșa îndoieli și opoziții publice, împiedicând astfel guvernarea. Totuși, transparența conducerii guvernamentale și participarea publică pot spori substanțial credibilitatea guvernului. Astăzi, creșterea transparenței activităților guvernului, publicarea informațiilor comprehensiv și eficient, și îmbunătățirea comunicării cu publicul vor juca, cu siguranță, un rol crucial în stimularea autorității și credibilității guvernului.

În prezent, accesibilitatea vastă a noilor mijloace de informare a crescut pretențiile față de cei de la guvernare – guvernul trebuie să răspundă rapid societății în continuă schimbare, să ofere publicului informații complete, să se folosească de deschiderea și transparența informațiilor guvernamentale pentru a reduce răspândirea zvonurilor și informațiilor false, să soluționeze neînțelegerile și să își întărească autoritatea.

O metodă importantă pentru o bună guvernare este de a răspunde opiniilor publice corect și în timp util. Promptitudinea impune administrațiilor publice și agențiilor administrative să ofere răspunsuri rapide cererilor publice, să solicite activ opinii, să le explice politicile, și să răspundă la întrebările

adresate de către public în mod regulat. Cu cât nivelul de promptitudine este mai mare, cu atât va fi mai bună guvernarea⁵. „Pentru cetățenii de rând, problemele cele mai mari sunt dacă vor primi răspuns din partea funcționarilor atunci când vor avea nevoie și dacă răspunsul va răspunde nevoilor lor.”⁶ Guvernul poate risca să piardă controlul asupra opiniilor publice, să se confrunte cu dificultăți în timpul guvernării sau chiar să atragă asupra sa crize sociale, dacă nu reușește să țină pasul cu evoluția opiniilor publice și să ofere prompt publicului informații adevărate și credibile. Un bun exemplu este revolta din 2008, de la Weng’an. Analiza cadrelor de la toate nivelurile din regiunea Weng’an ne arată că, la vremea respectivă, comitetul de partid, autoritățile locale și biroul de securitate publică nu dispuneau de mecanisme funcționale și cu autoritate de transmitere a informațiilor pentru a face față zvonurilor, minciunilor și altor dezinformări care circulau în societate. Publicarea lentă a informațiilor, informațiile insuficiente, vocea slabă a guvernului și în special, lupta constantă a guvernului de a limita răspândirea informațiilor false într-o perioadă scurtă de timp, au dus în cele din urmă la situația în care oamenii de rând nu au aflat adevărul și au fost folosiți de către cei care aveau motive ascunse. Prin urmare, agenția guvernamentală care deține informații relevante și care se ocupă cu publicarea lor, ar trebui trasă la răspundere⁷. Una dintre lecțiile revoltei din 2008, de la Weng’an, este că dacă guvernul nu oferă la timp, publicului, informații oficiale și lasă să circule zvonuri și minciuni, acestuia îi va fi greu să primească recunoaștere publică și încredere în informațiile transmise, ceea ce va duce în cele din urmă la incidente în masă. Incidentul de la Shishou, din 2009, din regiunea Hubei și cel din 2017, din regiunea Lu, Shishuan se aseamănă foarte mult cu revolta din 2008, de la Weng’an.

De asemenea, deschiderea completă va spori, cu siguranță, credibilitatea guvernului. De exemplu, în județul Jinzhai, din provincia Anhui- unul dintre județele cheie în dezvoltare și în reducerea sărăciei naționale – oamenii sunt

-
5. Yu Keping, *Governance and Good Governance: A New Framework for Political Analysis*, Social Science Academic Press, 2009, p. 10.
  6. Doris. A. Graber, *The Power of Communication: Managing Information in Public Organizations*, tradus de Zhang Xike, Fudan University Press, 2007, p. 247.
  7. Liu Zifu, *New Concept of Mass Incidents: Lessons Learned from the ‘6·28 Riot’ in Weng’an*, Xinhua Publishing House, 2009, p. 71-75.

din ce în ce mai informați cu privire la fondurile de ajutorare, pe măsură ce scara diferitelor tipuri de fonduri de ajutorare continuă să crească. Cu toate acestea, alocarea fondurilor a fost exagerată și, prin implicarea la toate nivelurile a unui număr mare de oficiali, dar și prin apariția multor aprobări, au dus la înmulțirea problemelor precum corupție, deturnare de fonduri, interceptare, declarații false și nepotism. Ca urmare, fondurile de ajutorare nu au fost bine direcționate către cei care aveau nevoie de ele, iar cadrele de la nivelul de bază au fost predispuse la încălcarea legii, ducând astfel la numeroase plângeri scrise și verbale din partea publicului. Pentru a permite publicului să înțeleagă pe deplin și să participe la supravegherea și gestionarea fondurilor de ajutorare, guvernul județului Jinzhai și-a mutat atenția de la „publicarea rezultatelor” la „publicarea atât a proceselor, cât și a rezultatelor”, introducând principiul „celor cinci comunicări” - comunicarea politicii de publicare, de colectare a informațiilor, de analizare, verificare, aprobare și distribuire a fondurilor. De exemplu, atunci când selectează gospodăriile rurale care beneficiază de venitul minim garantat din orașul Baitafan, autoritățile locale folosesc pe lângă politica de comunicare, și principiul „celor trei buletine informative”. Conform acestui principiu, lista cu numele candidaților calificați întocmită prin evaluare democratică de către congresul sătenilor va fi afișată timp de șapte zile, la avizierul public; lista modificată întocmită și aprobată de autoritățile orășenești va fi afișată timp de șapte zile, la avizierul public; și lista finală aprobată de autoritățile competente la nivel județean va fi afișată la avizier pe o perioadă lungă de timp. Deschiderea totală a întregului proces a sporit dramatic transparența activității guvernamentale și a sporit încrederea publică în guvernul care deservește poporul.

III. PROTEJAREA JUSTIȚIEI SOCIALE PRIN DESCHIDERE

Noțiunea de dreptate este împărțită în dreptatea de fond și dreptatea procedurală. Prima impune ca distribuirea intereselor să se conformeze judecăților poporului despre „bine sau rău” și „corect sau greșit” și să se potrivească perfect cu plata, daunele, statutul etc. celor împuterniciți. Cea

de-a doua, însă, pune accent în principal pe procesul de înlăptuire a dreptății și încearcă să controleze procesul, asigurându-se că cei îmlputerniciți, în timpul distribuirii, au aceleași reguli și aceeași perioadă de timp, care nu sunt supuse vreunui interes privat. Ca scop idealist, dreptatea de fond este influențată de factori precum caracteristicile înnăscute ale oamenilor și mediul postnatal, iar înlăptuirea dreptății de fond absolute este un obiectiv pe care societatea îl urmărește pe termen lung. Dreptatea procedurală pune accentul pe proiectare și controlul procesului de distribuie și este singurul mijloc prin care putem avea rezultatele cât mai aproape de dreptatea de bază. Deși deschiderea nu generează neapărat dreptate, este o metodă bună, care ajută la înlăptuirea ei.

Deschiderea înseamnă că regulile, procesele, factorii și rezultatele distribuirii vor fi dezvăluite părților interesate și chiar publicului. Acest lucru nu va permite doar părților implicate sau publicului să vină cu contrapropuneri în fața celor care iau deciziile sau pun în aplicare deciziile deja luate, pentru a modifica procesul de distribuie, dar va reduce și spațiile discreționare ale celor care iau deciziile sau ale celor care pun în aplicare deciziile, reducând astfel probabilitatea de malpraxis. Deschiderea permite tuturor părților să conștientizeze că, deși, ar putea exista o diferență între distribuie reală și așteptările lor, pot considera că distribuie a fost cel puțin corectă. Bineînțeles, nu putem pune niciodată semnul egal între deschidere și dreptate. Ea reprezintă doar o condiție și o garanție pentru înlăptuirea dreptății.

IV. REGLEMENTAREA FUNCȚIONĂRII PUTERII GUVERNAMENTALE PRIN DESCHIDERE

Deschiderea afacerilor guvernamentale va aduce, fără îndoială, în prim-plan, organismele guvernamentale, personalul, acțiunile și consecințele lor, cu excepția celor clasificate, care trebuie făcute publice pentru evaluare și supraveghere. Orice acțiune greșită din partea guvernului poate atrage critici publice. Prin urmare, guvernul trebuie să continue să își reglementeze acțiunile și să își îmbunătățească capacitățile, pentru a nu se simți constrâns,